

Arrest

nr. 348 376 van 10 juni 2026
in de zaken RvV X RvV X/ XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2025.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 22 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. DE BLOCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Eerste verzoekende partij dient op 3 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Tweede verzoekende partij dient op 10 februari 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 10 november 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 4 december 2025 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

A. FEITENRELAAS

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bakongo-etnie te behoren en evangelisch christen te zijn. U bent geboren op (...) 1997 in Luanda. In 2018 begon u te werken als kassamedewerker. Op 13 juli 2024 ging u met uw tweelingzus N. A. E. naar een verjaardagsfeest van een vriendin, B.. Op het einde van de avond, toen jullie wensten te vertrekken, gaf een andere vriendin, M. P., aan dat ze met jullie mee naar huis zou gaan. Terwijl jullie naar de taxistandplaats wandelden, zei M. dat er mensen waren die jullie achtervolgden. U en uw zus zagen initieel niemand. M. verzekerde jullie er echter van dat ze mannen had gezien. Toen jullie vervolgens nogmaals naar achter keken, zagen jullie daadwerkelijk (minstens) drie mannen wandelen. Jullie werden bang, deden jullie schoenen uit en zetten het op een lopen. Vervolgens begonnen de mannen te roepen dat jullie moesten stoppen. Jullie bleven echter rennen, waarop ze begonnen te schieten. Jullie gingen allen een andere weg uit. U zag een taxi en bent daar ingestapt, stapte uit op een andere halte en nam vandaar nog een taxi naar huis. Uw zus was nog niet thuis. Jullie poogden haar te bellen, maar haar telefoon ging niet over. Tegen 1 uur ging de poort open en kwam uw zus met een onbekende man binnen. U vroeg of uw zus informatie had over M., maar ze gaf aan van niet. Uzelf had haar ook al proberen bellen, maar de telefoon ging niet over. Vervolgens besloten jullie om naar B., de vriendin die het feest organiseerde, te bellen omdat jullie dachten dat ze misschien was teruggekeerd naar het feest. Jullie bleven bellen, zowel naar M. als naar B., maar geen van hen nam op. Later, toen het reeds 10 uur was, belde B. terug. U legde haar uit wat er was gebeurd. B. zei jullie dat ze iemand zou bellen die close was met M. om na te gaan of die iets had vernomen van M.. Uiteindelijk kregen jullie rond 17 uur telefoon van B.. Zij vertelde jullie dat M. dood teruggevonden was. De volgende dag, maandag 15 juli 2024, werden u en uw zus N. 's ochtends wakker gemaakt door de politie. Deze namen jullie mee naar het politiekantoor van Hoji Ya Henda. Daar werden jullie een nacht vastgehouden, waarna jullie werden overgebracht naar een politiekantoor in Cazenga. Daar werden jullie vastgehouden voor een langere periode. Jullie werden mishandeld en bedreigd. Ze vertelden jullie dat jullie iets verkeerd hadden gedaan met de verkeerde persoon en met de MPLA. Op geen enkel moment werden jullie verhoord. Op een dag kwam er een politieagent binnen in jullie cel. Hij wou u misbruiken. Toen uw zus dit zag, heeft ze de agent aangevallen, waarna uw zus door een andere politieagent naar een andere cel werd genomen. Vanaf dan vernam u niets meer van uw zus. Op een dag kwam een zekere meneer E., die rechercheur was, tot bij u en hij zei dat hij jullie zou wegnemen uit de gevangenis omdat enkele belangrijke mensen – en dan voornamelijk de vader van M., F. P. F. – niet toestonden dat de zaak werd onderzocht. Twee maand en half na jullie initiële arrestatie hielp Meneer E. u ontsnappen uit de gevangenis. Hij bracht u naar zijn huis. Daar bleef u een week. U wist niet waar uw zus N. verbleef. Meneer E. regelde een visum naar Portugal voor u. Op 28 september 2024 verliet u Angola richting Portugal. Omdat er in Portugal te veel Angolezen zijn, besloot u om het land te verlaten en naar België door te reizen. Op 3 oktober 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 8 februari 2025 arriveerde uw zus N. in België en op 10 februari 2025 diende zij een VIB in. Hierna ontdekten jullie van elkaar dat jullie beiden in België waren. U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart, een verslag van uw psycholoog, opgesteld voor zowel u als uw tweelingzus, en een medisch attest.

B. Motivering

Uit de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” (d.d. 01/10/2025) blijkt dat u verkiest om door mannen te worden geïnterviewd. U werd tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS geïnterviewd door een man en ook de tolk was een man. Verder spreekt deze vragenlijst niet van bijzondere procedurele noden. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (d.d. 10/11/2025) maakte u een psychologisch rapport over dat werd opgesteld voor u en uw zus op 28 oktober 2025. Hierin valt te lezen dat jullie ernstige slaapproblemen hebben en dat er enkele klinische signalen zijn die compatibel zijn met een post-traumatisch stresssyndroom. Voor u specifiek wordt er gewag gemaakt van slaapproblemen, nachtmerries en het opnemen van een verzorgende rol ten opzichte van uw zus. Daarnaast legde u tijdens het persoonlijke onderhoud een medisch rapport voor dat aantoont dat u in België werd gehospitaliseerd omwille van uw TBC. Voorafgaand aan het onderhoud werd u door de dossierbehandelaar van het CGVS gewezen op het feit dat u steeds uw tijd mocht nemen om te antwoorden op de vragen en dat u het steeds mocht aangeven als er iets zou zijn. Er werd u ook gevraagd of de dossierbehandelaar iets kon doen om het onderhoud voor u te faciliteren, waarop u stelde van niet (Notities persoonlijk onderhoud N., hierna NPONs., p. 6)

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door F. P. F., de vader van uw vermoorde vriendin M..

Aangezien uw tweelingzus – A. E. N. (CG-nr....; OV-nr. ...) – en u dezelfde vervolgingsfeiten en vrees bij terugkeer aanhalen, kunnen jullie verklaringen niet los gezien worden van elkaar. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Bijgevolg werden zowel uw verklaringen als die van uw zus gebruikt om jullie relaas te analyseren.

Het CGVS hecht echter geen geloof aan jullie asielrelaas en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Er is geen berichtgeving over de moord op M. P. terug te vinden – noch leggen u of uw zus er neer in het kader van jullie procedure.

=> Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat er enige berichtgeving is als de dochter van een machtig man als F. P. F., de minister van Staat en hoofd van het beveiligingshuis van de president van de republiek, vermoord wordt. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of er geen berichtgeving zou moeten zijn over de moord op M. indien ze daadwerkelijk de dochter was van F. P. F., antwoordde u dat M. een illegitieme dochter was (NPON., p. 14). Niet veel later tijdens het onderhoud stelde u echter dat de achternaam van M. "P. F." was – en dat ze dus wel erkend was – en ook dat ze contact had met haar vader (NPON., p. 15). De dossierbehandelaar vroeg vervolgens nogmaals of er in dat geval niet enige berichtgeving over deze moord diende te zijn, waarop u stelde van wel, en vervolgens toevoegde dat u niet wist of het te maken had met een afrekening of een moord door vijanden van de vader (NPON., p. 15). U bleek dan ook niet in staat om een afdoende verklaring te geven over het gebrek aan berichtgeving over deze moord.

2. U heeft geen idee of er berichtgeving bestaat over de moord op M..

=> Ook, wanneer aan u werd gevraagd of er enige berichtgeving terug te vinden was over de moord op M., stelde zij het niet te weten (NPONS., p. 14). Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat u of uw zus zouden nagaan of er hier enige berichtgeving over is, gezien dit mogelijks ook informatie zou bevatten over jullie – de personen die ze als schuldige voor de moord wilden aanwijzen. Jullie gebrek aan interesse hierin is dan ook incompatibel met jullie beweerd asielrelaas – dat jullie vriendin M. werd vermoord en dat jullie vervolgens werden vervolgd door haar vader omdat hij jullie als schuldig wenste aan te wijzen.

3. U en uw zus legden tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de vervolging die jullie zelf en jullie familie hebben ondergaan.

=> Uw zus verklaarde bij de DVZ dat zij in Viana werd vastgehouden voor twee maanden en daarna op een onbekende plaats verbleef voor twee weken (zie verklaring DVZ N., vraag 10; vragenlijst CGVS N., vraag 1, d.d. 16/09/2025). U verklaarde echter dat jullie eerst naar Hoji Ya Henda werden gebracht, en daarna naar Cazenga (vragenlijst CGVS N., vraag 1, d.d. 1/10/2025). Tijdens het persoonlijke onderhoud wenste uw zus echter haar verklaringen te corrigeren, naar uw versie (notities persoonlijk onderhoud N., hierna NPON., pp. 5, 7). Het CGVS kan echter moeilijk inzien waarom uw zus initieel zou verklaren dat ze twee maanden in Viana werd vastgehouden terwijl jullie hier – volgens u, en volgens haar versie voor het CGVS – nooit werden vastgehouden. Het feit dat zij dit initieel wel beweerde, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit gevangenschap – en bij uitbreiding ook uw relaas.

=> Uw zus verklaarde bij de DVZ dat jullie jongere zus M. werd doodgeschoten twee maanden voor ze deze verklaring deed – dus ongeveer in juli 2025 gezien zij deze verklaring deed op 16 september 2025 (zie verklaring DVZ N., vraag 18). U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS daarentegen dat uw nicht M., die bij jullie inwoonde, werd gedood (vragenlijst CGVS N., vraag 4). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS maakten, noch u, noch uw zus spontaan melding van deze gebeurtenis (NPON., pp. 8-11, 16; NPON., pp. 9-12). De dossierbehandelaar wees u op het feit dat u in uw eerste verklaring had beweerd dat een van uw familieleden werd gedood, waarop u verklaarde dat uw nicht werd gedood bij het incident waarbij ze het huis gingen vandaliseren (NPON., p. 14). Nochtans beweerden uzelf en uw zus over dit vandaliseren van jullie huis dat het enkele dagen na jullie ontsnapping uit de gevangenis – dus ongeveer eind september-begin oktober 2024 – gebeurde (NPON., pp. 8-9; NPON., p. 12). Het feit dat jullie verklaringen met betrekking tot de vervolging van jullie familieleden inconsistent blijken, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze vervolging – en bij uitbreiding van jullie relaas – dan ook verder.

4. Jullie gedrag nadat jullie achtervolgd en beschoten waren door onbekende mannen, toen jullie doorhadden dat M. vermist was en later vermoord, blijkt niet geloofwaardig.

=> Jullie hebben geen contact opgenomen met de politie nadat jullie achtervolgd werden door gewapende mannen. Toen uw zus hiernaar werd gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud, zei zij van niet omdat de politie in Angola niet geeft om het volk en dat jullie gewoon bezorgd waren om M.. Toen de dossierbehandelaar uw zus vervolgens wees op het feit dat het in dat geval toch logischer was om de politie te contacteren zodat zij op zoek konden gaan naar M., antwoordde ze dat jullie op dat moment geen idee hadden wat er was gebeurd, dat jullie gewoon belden en wachtten (NPON., p. 16).

=> Wanneer aan u werd gevraagd of jullie de politie belden toen jullie terug thuiskwamen die avond, stelde u van niet omdat jullie op dat moment geen negatieve gedachten hadden, dat alles wel goed zou komen. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens wilde weten of jullie – gezien jullie net waren achtervolgd en beschoten – geen aangifte wensten te doen, zei u dat jullie er niet aan dachten en dat jullie ook dachten dat er niets met M. was gebeurd. Ook beweerde u dat de politie in Angola te ontspannen is en dat ze pas drie uur komen nadat je hen belt. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg waarom jullie de volgende dag, toen jullie M. nog steeds niet konden bereiken, niet naar de politie gingen, antwoordden jullie opnieuw dat jullie geen negatieve gedachten hadden (NPON., p. 12-13). Het is echter niet aannemelijk dat jullie, nadat

jullie achtervolgd en beschoten waren, op geen enkele manier zouden denken dat er mogelijks iets ernstigs zou gebeurd zijn met een vriendin die jullie sinds dit incident niet meer hebben gehoord. Toen de dossierbehandelaar u hier op wees, antwoordde u dat jullie dachten dat het gewoon overvallers waren (NPON., p. 13). In dat geval valt weldegelijk nog steeds te verwachten dat jullie de autoriteiten zouden inschakelen om op zoek te gaan naar jullie vermiste vriendin.

5. Het gedrag van F. P. F. en de autoriteiten is niet geloofwaardig.

=> Zo zouden jullie de aandacht van de autoriteiten getrokken hebben omdat jullie haar meermaals hadden proberen bellen en berichten hadden ingesproken (NPON., p. 13). Op basis daarvan zouden ze jullie verdacht hebben van medeplichtig te zijn – wat op zich een vreemde redenering is, gezien een dergelijke bezorgdheid niet schreeuwt dat jullie betrokken zouden zijn bij haar moord. Verder zouden ze van bovenaf dan druk gezet hebben om jullie als schuldigen aan te geven zonder dat er verder onderzoek werd gedaan (NPON., p. 13).

=> Indien zijn dochter werkelijk werd vermoord en hij op zoek wenste te gaan naar de schuldige, dan kan er wel degelijk verwacht worden dat hij een gedegen onderzoek zou laten uitvoeren, eerder dan twee vriendinnen van zijn vermoorde dochter, die de kroongetuigen zijn in de zaak, in de gevangenis te laten opsluiten zonder ooit enige ondervraging te organiseren (NPON., p. 13). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of mr. F. P. F. niet net zou willen dat er wél een gedegen onderzoek wordt gedaan naar de moord op zijn dochter in plaats van jullie aan te wijzen als schuldigen, antwoordde u nietszeggend dat dit het werk van MPLA is, dat ze van alles doen om de jongeren te benadelen (NPON., p. 13). Toen de dossierbehandelaar later nog eens wees op het geheel onlogische gedrag dat deze mr. F. zou betalen om jullie te mishandelen eerder dan een gedegen onderzoek te laten uitvoeren, antwoordde u opnieuw dat dit het werk van de MPLA is, dat de politie er niet is om de mensen te beschermen, maar wel om ze te doden (NPON., p. 14). Het mag duidelijk zijn dat dit geen afdoende verklaring is.

6. Zowel u als uw zus reisden zonder problemen met jullie eigen paspoort vanaf de luchthaven van Luanda (NPON., pp. 14-15; NPON., pp. 12,15).

=> Indien de Minister van Staat F. P. F. en de Angolese autoriteiten jullie daadwerkelijk vervolgden, mag het verbazen dat jullie een dergelijke reis zouden ondernemen met jullie eigen paspoort. Dit toont dan ook nogmaals aan dat jullie beweerde relaas niet beantwoordt aan de realiteit.

7. Uit de identiteitskaarten die u en uw zus hebben neergelegd, blijkt dat u en uw zus voor jullie vertrek eigenlijk in Namibe woonden.

=> Indien jullie niet in Luanda woonden, kan er moeilijk ingezien worden hoe de door jullie beschreven feiten zich zouden afgespeeld hebben.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Wat betreft de overige documenten die u en uw zus neerlegden, wordt er op gewezen dat dit allen medische documenten zijn die bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde fysieke en psychische problemen aantonen, vormen deze neergelegde attesten geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 november 2025. U maakte geen opmerkingen over op de notities, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bakongo-etnie te behoren en evangelisch christen te zijn. U bent geboren op (...) in Luanda. In 2018 begon u te werken als kassamedewerker. Op 13 juli 2024 ging u met uw tweelingzus N. A. E. naar een verjaardagsfeest van een vriendin, B.. Op het einde van de avond, toen jullie wensten te vertrekken, gaf een andere vriendin, M. P., aan dat ze met jullie mee naar huis zou gaan. Terwijl jullie naar de taxistandplaats wandelden, zei M. dat er mensen waren die jullie achtervolgden. U en uw zus zagen initieel niemand. M. verzekerde jullie er echter van dat ze mannen had gezien. Toen jullie vervolgens nogmaals naar achter keken, zagen jullie daadwerkelijk (minstens) drie mannen wandelen. Jullie werden bang, deden jullie schoenen uit en zetten het op een lopen. Vervolgens begonnen de mannen te roepen dat jullie moesten stoppen. Jullie bleven echter rennen, waarop ze begonnen te schieten. Jullie gingen allen een andere weg uit. U kwam uit op een straat waar u een auto zag van ver. U signaleerde naar deze auto. De auto stopte en vroeg u wat er aan de hand was. U zei dat hij u daar weg moest nemen. Nadat u was ingestapt, vroeg de bestuurder u wat er gaande was. U kon echter enkel om hulp roepen, waarna de chauffeur zei dat hij u naar een halte zou brengen vanwaar u naar huis kon gaan. U vroeg echter om u gewoon naar huis te brengen. Uiteindelijk heeft de chauffeur dit ook daadwerkelijk gedaan. Bij aankomst thuis zag u dat uw zus al thuis was. De chauffeur legde aan uw vader uit wat er allemaal was gebeurd. Jullie hadden beide geen informatie over M.. Uw zus had haar reeds proberen bellen, maar de telefoon ging niet over. Vervolgens besloten jullie om naar B., de vriendin die het feest organiseerde, te bellen omdat jullie dachten dat ze misschien was teruggekeerd naar het feest. Jullie bleven bellen, zowel naar M. als naar B., maar geen van hen nam op. Later, toen het reeds 10 uur was, belde B. terug. Uw zus legde haar uit wat er was gebeurd. B. zei jullie dat ze iemand zou bellen die close was met M. om na te gaan of die iets had vernomen van haar. Uiteindelijk kregen jullie rond 17 uur telefoon van B.. Zij vertelde jullie dat M. dood teruggevonden was. De volgende dag, maandag 15 juli 2024, werden u en uw zus N. 's ochtends wakker gemaakt door de politie. Deze namen jullie mee naar het politiekantoor van Hoji Ya Henda. Daar werden jullie een nacht vastgehouden, waarna jullie werden overgebracht naar een politiekantoor in Cazenga. Daar werden jullie vastgehouden voor een langere periode. Jullie werden er mishandeld en bedreigd. Ze vertelden jullie dat jullie iets verkeerd hadden gedaan met de verkeerde persoon en met de MPLA. Op geen enkel moment werden jullie verhoord. Op een dag kwam er een politieagent binnen in jullie cel. Hij wou uw zus misbruiken. Toen u dit zag, heeft u hem aangevallen, waarna u door een andere politieagent naar een andere cel werd genomen. Vanaf dan vernam u niets meer van uw zus. Op een dag kwam een zekere meneer E., die rechercheur was, tot bij u en hij zei dat hij jullie zou wegnemen uit de gevangenis omdat enkele belangrijke mensen – en dan voornamelijk de vader van M., F. P. F. – niet toestonden dat de zaak werd onderzocht. Twee maand en half na jullie initiële arrestatie hielp Meneer E. u ontsnappen uit de gevangenis. Hij bracht u naar zijn huis. Daar bleef u. U wist niet waar uw zus N. verbleef. Een maand later hoorde u dat uw ouders hun huis was gevandaliseerd enkele dagen na uw ontsnapping uit de gevangenis. Uw moeder liep hierbij een hersenbloeding op en belandde in een coma – waar ze nog steeds in ligt. Uw ouders en broers en zussen vluchtten naar Namibe, een afgelegen provincie. Nadat u vier tot vijf maanden in het huis van meneer E. had verbleven, regelde hij uw vertrek uit Angola. U reisde op 7 februari 2025 naar Portugal. Gezien er veel Angolezen in Portugal verblijven, besloot u om het land te verlaten en naar België te reizen. Op 8 februari 2025 arriveerde u in België en op 10 februari 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Bij aankomst in België ontdekte u dat uw zus N. hier ook was. Zij diende een VIB in op 3 oktober 2024. U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart, een verslag van uw psycholoog, opgesteld voor zowel u als uw tweelingzus, en een medisch attest.

B. Motivering

Uit de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” (d.d. 16/09/2025) blijkt dat u erg emotioneel was bij het invullen van uw verklaring DVZ en uw vragenlijst CGVS (d.d. 16/09/2025). Deze vragenlijst “bijzondere procedurele noden” stelt verder dat u soms verward bent en dat u last heeft van gezondheidsproblemen waardoor u veel pijn heeft (zie vragenlijst BPN in het administratief dossier). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (d.d. 10/11/2025) maakte u een psychologisch rapport over dat werd opgesteld voor u en uw zus op 28 oktober 2025. Hierin valt te lezen dat jullie ernstige slaapproblemen hebben en dat er enkele klinische signalen zijn die compatibel zijn met een post-traumatisch stresssyndroom. Voor u specifiek wordt er gewag gemaakt van intense stresscrisissen van angstwekkende natuur. Daarnaast legde u tijdens het persoonlijke onderhoud een medisch rapport voor dat aantoont dat u lijdt aan maagpijnen, dat u een anorectische episode heeft gehad die gelieerd lijkt aan een psychosociale context, dat u mogelijks lijdt aan astma, dat u een ijzertekort heeft dat mogelijks het gevolg is van een baarmoedermyoom, dat u lijdt aan insomnia en hoofdpijnen die waarschijnlijk gelieerd zijn aan cervicale samentrekkingen en dat u algemeen erg ongerust bent over uw gezondheidstoestand die samen moet bekeken worden met een moeilijke psychosociale context. Om aan uw noden tegemoet te komen vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS aan het begin van het persoonlijke onderhoud of er zaken waren die hij kon doen om het verloop van het onderhoud te faciliteren voor u. U gaf aan dat u niet te veel druk kon verdragen, waarop u vroeg om niet te veel te pushen en om redelijk te zijn (zie notities persoonlijke onderhoud N., hierna NPON., p. 5). De dossierbehandelaar wees u er op dat hij zich bewust was van het feit dat jullie het over zaken zouden hebben die mogelijks moeilijk zouden zijn voor u om te bespreken. Hij benadrukte dat hij er was om u te helpen en

om er voor te zorgen dat u uw verhaal zou kunnen vertellen op een manier waarbij u zich zo comfortabel mogelijk voelde. Hij benadrukte eveneens dat u steeds uw tijd mocht nemen om op de vragen te antwoorden en gaf aan dat als u het op een bepaald moment moeilijk zou krijgen, dat u dit steeds kon laten weten opdat eventuele problemen konden verholpen worden (NPON., p. 5). Toen het persoonlijke onderhoud ongeveer een uur bezig was, werd u gevraagd of u een pauze wenste te nemen vooraleer de redenen voor uw vertrek uit Angola zouden worden aangesneden. U gaf aan dat u dit verkoos. Toen u na de pauze werd gevraagd hoe u het nog stelde, gaf u aan een beetje hoogtevrees te hebben maar het verder goed te stellen (NPON., p. 11). Later tijdens het onderhoud moest u uw puffer inhaleren voor uw astma. De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of alles oké was, waarop u stelde van wel. Later tijdens het persoonlijke onderhoud – een uur en twintig minuten na de pauze – begon u te kokhalzen. De dossierbehandelaar vroeg u of alles oké was, waarop u nogmaals kokhalsde. De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of u graag een glaasje water had, waarop u stelde van wel. De dossierbehandelaar ging dit vervolgens halen, waarna u een beetje kalmeerde. De dossierbehandelaar gaf vervolgens aan dat het tijd was voor de middagpauze. U gaf aan dat u graag een luchtje had geschept, waarop de dossierbehandelaar u naar buiten liet met uw zus N.. Nadat uw zus N. haar persoonlijke onderhoud was afgelopen, werd u nogmaals naar binnen geroepen door de dossierbehandelaar. Deze vroeg u of u nog vragen had, waarop u stelde van niet en dat u de dossierbehandelaar en tolk wenste te bedanken om naar u en uw zus te luisteren en omdat de dossierbehandelaar geduldig was geweest.

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door F. P. Furtado, de vader van uw vermoorde vriendin M..

Aangezien uw tweelingzus – A. E. N. (CG-nr. ...; OV-nr. ...) – en u dezelfde vervolgingsfeiten en vrees bij terugkeer aanhalen, kunnen jullie verklaringen niet los gezien worden van elkaar. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Bijgevolg werden zowel uw verklaringen als die van uw zus gebruikt om jullie relaas te analyseren.

Het CGVS hecht echter geen geloof aan jullie asielrelaas en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Er is geen berichtgeving over de moord op M. P. terug te vinden – noch leggen u of uw zus er neer in het kader van jullie procedure.

=> Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat er enige berichtgeving is als de dochter van een machtig man als F. P. F., de minister van Staat en hoofd van het beveiligingshuis van de president van de republiek, vermoord wordt. Toen de dossierbehandelaar uw zus vroeg of er geen berichtgeving zou moeten zijn over de moord op M. indien ze daadwerkelijk de dochter was van F. P. F., antwoordde ze dat M. een illegitieme dochter was (notities persoonlijke onderhoud N., hierna NPON., p. 14). Niet veel later tijdens het onderhoud stelde uw zus echter dat de achternaam van M. "P. F." was – en dat ze dus wel erkend was – en ook dat ze contact had met haar vader (NPON., p. 15). De dossierbehandelaar vroeg vervolgens nogmaals of er in dat geval niet enige berichtgeving over deze moord diende te zijn, waarop uw zus stelde van wel, en vervolgens toevoegde dat ze niet wist of het te maken had met een afrekening of een moord door vijanden van de vader (NPON., p. 15). Uw zus bleek dan ook niet in staat om een afdoende verklaring te geven over het gebrek aan berichtgeving over deze moord.

2. Uw zus heeft geen idee of er berichtgeving bestaat over de moord op M..

=> Ook, wanneer aan uw zus werd gevraagd of er enige berichtgeving terug te vinden was over de moord op M., stelde zij het niet te weten (NPON., p. 14). Nochtans kan er weldegelijk verwacht worden dat jullie zouden nagaan of er hier enige berichtgeving over is, gezien dit mogelijks ook informatie zou bevatten over jullie – de personen die ze als schuldige voor de moord wilden aanwijzen. Jullie gebrek aan interesse hierin is dan ook incompatibel met jullie beweerd asielrelaas – dat jullie vriendin M. werd vermoord en dat jullie vervolgens werden vervolgd door haar vader omdat hij jullie als schuldig wenste aan te wijzen.

3. U en uw zus legden tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de vervolging die jullie zelf en jullie familie hebben ondergaan.

=> Uzelf verklaarde bij de DVZ dat u in Viana werd vastgehouden voor twee maanden en daarna op een onbekende plaats verbleef voor twee weken (zie verklaring DVZ N., vraag 10; vragenlijst CGVS N., vraag 1, d.d. 16/09/2025). Uw zus verklaarde echter dat jullie eerst naar Hoji Ya Henda werden gebracht, en daarna naar Cazenga (vragenlijst CGVS N., vraag 1, d.d. 1/10/2025). Tijdens het persoonlijke onderhoud wenste u echter uw verklaringen te corrigeren, naar uw zus haar versie (NPON., pp. 5, 7). Het CGVS kan echter moeilijk inzien waarom u initieel zou verklaren dat u twee maanden in Viana werd vastgehouden terwijl u – volgens uw zus haar verklaringen en uw gecorrigeerde verklaringen – hier nooit werd vastgehouden. Het feit dat u dit initieel wel beweerde, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit gevangenschap – en bij uitbreiding van uw relaas – dan ook.

=> U verklaarde bij de DVZ dat uw jongere zus M. werd doodgeschoten twee maanden voor deze verklaring – dus ongeveer in juli 2025 gezien u deze verklaring deed op 16 september 2025 (zie verklaring N., vraag 18). Uw zus verklaarde in de vragenlijst van het CGVS daarentegen dat uw nicht M. die bij jullie inwoonde,

werd gedood (vragenlijst CGVS N., vraag 4). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS maakten, noch u, noch uw zus spontaan melding van deze gebeurtenis (NPON., pp. 8-11, 16; NPON., pp. 9-12). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS wees de dossierbehandelaar uw zus op het feit dat ze in haar eerste verklaring had beweerd dat één van haar familieleden werd gedood, waarop ze verklaarde dat haar nicht werd gedood bij het incident waarbij ze het huis gingen vandaliseren (NPON., p. 14). Nochtans beweerden uzelf en uw zus over dit vandaliseren van jullie huis dat het enkele dagen na jullie ontsnapping uit de gevangenis – dus ongeveer eind september-begin oktober 2024 – gebeurde (NPON., pp. 8-9; NPON., p. 12). Het feit dat jullie verklaringen met betrekking tot de vervolging van jullie familieleden inconsistent blijken, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze vervolging – en bij uitbreiding van jullie relaas – dan ook verder.

4. Jullie gedrag nadat jullie achtervolgd en beschoten waren door onbekende mannen, toen jullie doorhadden dat M. vermist was en later vermoord, blijkt niet geloofwaardig.

=> Jullie hebben geen contact opgenomen met de politie nadat jullie achtervolgd werden door gewapende mannen. Toen u dit werd gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud zei u van niet omdat de politie in Angola niet geeft om het volk en dat jullie gewoon bezorgd waren om M.. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat het in dat geval toch logischer was om de politie te contacteren zodat zij op zoek konden gaan naar M., antwoordde u dat jullie op dat moment geen idee hadden wat er was gebeurd, dat jullie gewoon belden en wachtten (NPON., p. 16).

=> Wanneer aan uw zus werd gevraagd of jullie de politie belden toen jullie terug thuiskwamen die avond, stelde ze van niet omdat jullie op dat moment geen negatieve gedachten hadden, dat alles wel goed zou komen. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens wilde weten of jullie – gezien jullie net waren achtervolgd en beschoten – geen aangifte wensten te doen, zei ze dat jullie er niet aan dachten en dat jullie ook dachten dat er niets met M. was gebeurd. Ook beweerde ze dat de politie in Angola te ontspannen is en dat ze pas drie uur komen nadat je hen belt. Toen de dossierbehandelaar N. vervolgens vroeg waarom jullie de volgende dag, toen jullie M. nog steeds niet konden bereiken, niet naar de politie ging, antwoordden jullie opnieuw dat jullie geen negatieve gedachten hadden (NPON., p. 12-13). Het is echter niet aannemelijk dat jullie, nadat jullie achtervolgd en beschoten waren, op geen enkele manier zouden denken dat er mogelijk iets ernstigs zou gebeurd zijn met een vriendin die jullie sinds dit incident niet meer hebben gehoord. Toen de dossierbehandelaar uw zus hier op wees, antwoordde ze dat jullie dachten dat het gewoon overvallers waren (NPON., p. 13). In dat geval valt weldegelijk nog steeds te verwachten dat jullie de autoriteiten zouden inschakelen om op zoek te gaan naar jullie vermiste vriendin.

5. Het gedrag van F. P. F. en de autoriteiten is niet geloofwaardig.

=> Zo zouden jullie de aandacht van de autoriteiten getrokken hebben omdat jullie haar meermaals hadden proberen bellen en berichten hadden ingesproken (NPON., p. 13). Op basis daarvan zouden ze jullie verdacht hebben van medeplichtig te zijn – wat op zich een vreemde redenering is, gezien een dergelijke bezorgdheid niet schreeuwt dat jullie betrokken zouden zijn bij haar moord. Verder zouden ze van bovenaf dan druk gezet hebben om jullie als schuldigen aan te geven zonder dat er verder onderzoek werd gedaan (NPON., p. 13).

=> Indien zijn dochter werkelijk werd vermoord en hij op zoek wenste te gaan naar de schuldige, dan kan er wel degelijk verwacht worden dat hij een gedegen onderzoek zou laten uitvoeren eerder dan twee vriendinnen van zijn vermoorde dochter die de kroongetuigen zijn in de zaak in de gevangenis te laten opsluiten zonder ooit enige ondervraging te organiseren (NPON., p. 13). Toen de dossierbehandelaar uw zus vroeg of mr. F. P. F. niet net zou willen dat er wél een gedegen onderzoek wordt gedaan naar de moord op zijn dochter in plaats van jullie aan te wijzen als schuldigen, antwoordde ze nietszeggend dat dit het werk van MPLA is, dat ze van alles doen om de jongeren te benadelen (NPON., p. 13). Toen de dossierbehandelaar later nog eens wees op het geheel onlogische gedrag dat deze mr. F. zou betalen om jullie te mishandelen eerder dan een gedegen onderzoek te laten uitvoeren, antwoordde uw zus opnieuw dat dit het werk van de MPLA is, dat de politie er niet is om de mensen te beschermen, maar wel om ze te doden (NPON., p. 14). Het mag duidelijk zijn dat dit geen afdoende verklaring is.

6. Zowel u als uw zus reisden zonder problemen met jullie eigen paspoort vanaf de luchthaven van Luanda (NPON., pp. 14-15; NPON., pp. 12,15).

=> Indien de Minister van Staat F. P. F. en de Angolese autoriteiten jullie daadwerkelijk vervolgden, mag het verbazen dat jullie een dergelijke reis zouden ondernemen met jullie eigen paspoort. Dit toont dan ook nogmaals aan dat jullie beweerde relaas niet beantwoordt aan de realiteit.

7. Uit de identiteitskaarten die u en uw zus hebben neergelegd, blijkt dat u en uw zus voor jullie vertrek eigenlijk in Namibe woonden.

=> Indien jullie niet in Luanda woonden, kan er moeilijk ingezien worden hoe de door jullie beschreven feiten zich zouden afgespeeld hebben.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Wat betreft de overige documenten die u en uw zus neerlegden, wordt er op gewezen dat dit allen medische documenten zijn die bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde fysieke en psychische problemen aantonen, vormen deze neergelegde attesten geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat

deze werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 november 2025. U maakte geen opmerkingen over op de notities, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 356 159, is de tweelingzus van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 356 341. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde weigeringsmotieven. In beide verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het "verbod van willekeur".

Verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen. Vooreerst betogen ze op omstandige wijze dat verwerende partij de veiligheidssituatie in Angola niet onderzocht heeft. Verzoekende partijen stellen dat Angola niet beschouwd kan worden als een standaard veilig land van herkomst en het bestaan van veiligheid en mensenrechtenschendingen derhalve onderdeel zijn van de argumentatie in hun beschermingsverzoek. Verzoekende partijen benadrukken dat overwegende de algemene veiligheidssituatie in Angola als problematisch gezien wordt, criminaliteit, protest-gerelateerd geweld en mensenrechtenschendingen relevant zijn. Ze betogen verder dat er door verwerende partij geen enkele bron wordt aangehaald waaruit de veiligheidssituatie voor hun bij een eventuele terugkeer ondubbelzinnig kan worden afgeleid. Verzoekende partijen stellen dat er te weinig rekening gehouden wordt met het bijzonder kwetsbaar karakter waarmee zij behept zijn, met name geïsoleerde jonge dames met gezondheidsproblemen en een achtergrond van seksueel misbruik met een psychologisch trauma tot gevolg. Voorts betogen verzoekende partijen dat zij zich onder geen enkel beding zullen kunnen beroepen op de Angolese overheid teneinde hen een adequate bescherming te bieden tegen een vervolging. Ze benadrukken dat ze evenmin bij familie zullen kunnen aankloppen voor eventuele steun. Verder beklemtonen verzoekende partijen dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat zij verward en ernstig getraumatiseerd zijn. Verzoekende partijen vervolgen dat zij onder immense stress hebben gestaan tijdens het moment van de interviews door de asielinstanties. Ze betogen dat hun verklaringen geïnterpreteerd dienen te worden vanuit hun specifieke achtergrond, leeftijd, scholingsgraad en algemene kennis en dat zij bovendien verward overkwamen tijdens hun persoonlijke onderhoud. Ze benadrukken dat zij introvert zijn en lijden aan een psychologisch trauma. Verzoekende partijen vervolgen dat er tevens rekening gehouden moet worden met hun specifieke medische problematiek

en het gebrek aan familiaal netwerk bij een eventueel vertrek naar Angola. Ze stellen hierbij dat terugkerende vluchtelingen vaak officiële documenten ontberen wat hen belemmert in hun toegang tot basisrechten zoals werk, onderwijs en stemrecht. Verzoekende partijen stellen dat sommige terugkeerden wantrouwen of vijandigheid van de lokale bevolking ervaren, vooral in de gebieden waar de levensomstandigheden zwaar zijn.

Doorheen hun verzoekschriften verwijzen verzoekende partijen naar algemene landeninformatie, rechtsleer, rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van de verzoekschriften worden kopieën bijgebracht van arrestatiebevelen met beëdigde vertalingen.

3.2.2. Verzoekende partijen brengen op 18 mei 2026 ter terechtzitting aan de Raad aanvullende nota's bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan hun medisch overzicht van Fedasil van 13 mei 2026 wordt toegevoegd alsook psychologische attesten van 28 oktober 2025 die reeds werden neergelegd op het CGVS.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een

inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat een bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden in hoofde van eerste verzoekende partij, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in diens bestreden beslissing:

"Uit de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" (d.d. 01/10/2025) blijkt dat u verkiest om door mannen te worden geïnterviewd. U werd tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS geïnterviewd door een man en ook de tolk was een man. Verder spreekt deze vragenlijst niet van bijzondere procedurele noden. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (d.d. 10/11/2025) maakte u een psychologisch rapport over dat werd opgesteld voor u en uw zus op 28 oktober 2025. Hierin valt te lezen dat jullie ernstige slaapproblemen hebben en dat er enkele klinische signalen zijn die compatibel zijn met een post-traumatisch stresssyndroom. Voor u specifiek wordt er gewag gemaakt van slaapproblemen, nachtmerries en het opnemen van een verzorgende rol ten opzichte van uw zus. Daarnaast legde u tijdens het persoonlijke onderhoud een medisch rapport voor dat aantoont dat u in België werd gehospitaliseerd omwille van uw TBC. Voorafgaand aan het onderhoud werd u door de dossierbehandelaar van het CGVS gewezen op het feit dat u steeds uw tijd mocht nemen om te antwoorden op de vragen en dat u het steeds mocht aangeven als er iets zou zijn. Er werd u ook gevraagd of de dossierbehandelaar iets kon doen om het onderhoud voor u te faciliteren, waarop u stelde van niet (Notities persoonlijk onderhoud N., hierna NPON., p. 6) Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden

aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Wat betreft de bijzondere procedurele noden in hoofde van tweede verzoekende partij, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Uit de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” (d.d. 16/09/2025) blijkt dat u erg emotioneel was bij het invullen van uw verklaring DVZ en uw vragenlijst CGVS (d.d. 16/09/2025). Deze vragenlijst “bijzondere procedurele noden” stelt verder dat u soms verward bent en dat u last heeft van gezondheidsproblemen waardoor u veel pijn heeft (zie vragenlijst BPN in het administratief dossier). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (d.d. 10/11/2025) maakte u een psychologisch rapport over dat werd opgesteld voor u en uw zus op 28 oktober 2025. Hierin valt te lezen dat jullie ernstige slaapproblemen hebben en dat er enkele klinische signalen zijn die compatibel zijn met een post-traumatisch stresssyndroom. Voor u specifiek wordt er gewag gemaakt van intense stresscrisissen van angstwekkende natuur. Daarnaast legde u tijdens het persoonlijke onderhoud een medisch rapport voor dat aantoonde dat u lijdt aan maagpijnen, dat u een anorectische episode heeft gehad die gelieerd lijkt aan een psychosociale context, dat u mogelijks lijdt aan astma, dat u een ijzertekort heeft dat mogelijks het gevolg is van een baarmoedermyoom, dat u lijdt aan insomnia en hoofdpijnen die waarschijnlijk gelieerd zijn aan cervicale samentrekkingen en dat u algemeen erg ongerust bent over uw gezondheidstoestand die samen moet bekeken worden met een moeilijke psychosociale context. Om aan uw noden tegemoet te komen vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS aan het begin van het persoonlijke onderhoud of er zaken waren die hij kon doen om het verloop van het onderhoud te faciliteren voor u. U gaf aan dat u niet te veel druk kon verdragen, waarop u vroeg om niet te veel te pushen en om redelijk te zijn (zie notities persoonlijke onderhoud N., hierna NPON., p. 5). De dossierbehandelaar wees u er op dat hij zich bewust was van het feit dat jullie het over zaken zouden hebben die mogelijks moeilijk zouden zijn voor u om te bespreken. Hij benadrukte dat hij er was om u te helpen en om er voor te zorgen dat u uw verhaal zou kunnen vertellen op een manier waarbij u zich zo comfortabel mogelijk voelde. Hij benadrukte eveneens dat u steeds uw tijd mocht nemen om op de vragen te antwoorden en gaf aan dat als u het op een bepaald moment moeilijk zou krijgen, dat u dit steeds kon laten weten opdat eventuele problemen konden verholpen worden (NPON., p. 5). Toen het persoonlijke onderhoud ongeveer een uur bezig was, werd u gevraagd of u een pauze wenste te nemen vooraleer de redenen voor uw vertrek uit Angola zouden worden aangesneden. U gaf aan dat u dit verkoos. Toen u na de pauze werd gevraagd hoe u het nog stelde, gaf u aan een beetje hoogtevrees te hebben maar het verder goed te stellen (NPON., p. 11). Later tijdens het onderhoud moest u uw puffer inhaleren voor uw astma. De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of alles oké was, waarop u stelde van wel. Later tijdens het persoonlijke onderhoud – een uur en twintig minuten na de pauze – begon u te kokhalzen. De dossierbehandelaar vroeg u of alles oké was, waarop u nogmaals kokhalsde. De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of u graag een glaasje water had, waarop u stelde van wel. De dossierbehandelaar ging dit vervolgens halen, waarna u een beetje kalmeerde. De dossierbehandelaar gaf vervolgens aan dat het tijd was voor de middagpauze. U gaf aan dat u graag een luchtje had geschept, waarop de dossierbehandelaar u naar buiten liet met uw zus N.. Nadat uw zus N. haar persoonlijke onderhoud was afgelopen, werd u nogmaals naar binnen geroepen door de dossierbehandelaar. Deze vroeg u of u nog vragen had, waarop u stelde van niet en dat u de dossierbehandelaar en tolk wenste te bedanken om naar u en uw zus te luisteren en omdat de dossierbehandelaar geduldig was geweest. Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partijen brengen met de benadrukking van hun bijzonder kwetsbaar profiel, van hun psychologisch trauma en de middels de aanvullende nota's neergelegde medische stukken geenszins valabele elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten waaruit wel degelijk blijkt dat rekening werd gehouden met de voorgelegde stukken en aangehaalde medische problemen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de medische overzichten bijgebracht middels de aanvullende nota's en de psychologische attesten zoals reeds neergelegd op het CGVS, geenszins kan blijken dat verzoekende partijen ten tijde van hun persoonlijke onderhoud op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerden of verhinderd waren gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad stelt vast dat uit de voorliggende (medische) stukken geenszins kan worden vastgesteld dat de psychologische/medische staat van de verzoekende partijen een impact zou hebben gehad op hun vermogen om aan de asielpprocedure deel te nemen. De Raad merkt hierbij op dat de opgesomde symptomen in de psychologische attesten gebaseerd zijn op de verklaringen en eigen gedragingen van de verzoekende partijen en hieruit niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van de verzoekende partijen ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Voorts merkt de Raad op dat uit de neergelegde documenten niet kan blijken dat de verzoekende partijen aan enig neuro-psychologisch onderzoek zijn onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij daadwerkelijk lijden aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van hun psychische en/of medische problemen of wegens een trauma niet bij machte waren om hun persoonlijk onderhoud in het kader van hun verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat verzoekende partijen met de neergelegde stukken geenszins hun voorgehouden vrees of voorgehouden problemen aannemelijk maken nu zij hiermee geen ander licht kunnen werpen op de vaststellingen aangaande hun ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (infra).

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de gezondheidsproblemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische/medische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

De Raad wijst er hierbij op dat neergelegde documenten samen met de verklaringen en algemene landeninformatie moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Een psychologisch/medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Medische stukken moeten daarom steeds worden beoordeeld in samenhang met de afgelegde verklaringen. In casu wordt evenwel geen geloof gehecht aan het vluchtrelaas van de verzoekende partijen. Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat in casu er geen sterk vermoeden of aanwijzing blijkt dat de psychologische/medische problemen van de verzoekende partijen het gevolg zijn van hun ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas.

Hoewel de tweede verzoekende partij moeilijkheden ondervond tijdens haar persoonlijk onderhoud zoals concreet wordt uiteengezet in diens bestreden beslissing zoals hierboven weergegeven, kan hieruit echter geenszins blijken dat zij hierdoor niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure te meer tijdens haar persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd werd hoe ze zich voelde en of ze oké was, of ze een glas water wou en er twee pauzes werden genomen op aansturen van de protection officer (persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij van 10 november 2025, p. 11, p. 13, p. 17). Daarnaast blijkt uit niets in de weergave van de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij dat zij niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit de notities van de persoonlijke onderhouden geenszins kan worden aangenomen dat verzoekende partijen problemen ondervonden om hun verklaringen uiteen te zetten en te antwoorden op de gestelde vragen, dit te meer gelet op de genomen maatregelen tijdens de gehoren. Verzoekende partijen stelden de tolk op het CGVS en de vragen goed begrepen te hebben (persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 10 november 2025, p. 4, p. 16; persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij van 10 november 2025, p.4, p. 11, p. 18).

Behoudens het verzoek van eerste verzoekende partij door een mannelijke protection officer gehoord te willen worden tijdens haar persoonlijk onderhoud, maakten de verzoekende partijen in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 1 oktober 2025 van eerste verzoekende partij; vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 1 oktober 2025 van tweede verzoekende partij).

Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke bijkomende maatregelen er hadden genomen kunnen worden wat betreft de psychologische problematiek van de verzoekende partijen, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie van verwerende partij bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van de verzoekende partijen gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden hebben kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekende partijen vrezen bij een terugkeer naar Angola een vervolging door de vader van hun vermoorde vriendin.

De Raad komt na grondige analyse van de rechtsplegingsdossiers en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissingen op goede gronden geoordeeld dat:

i) er geen berichtgeving over de moord op M. P. terug te vinden is – noch leggen verzoekende partijen er neer in het kader van hun procedure:

- nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat er enige berichtgeving is als de dochter van een machtig man als F. P. F., de minister van Staat en hoofd van het beveiligingshuis van de president van de republiek, vermoord wordt. Toen de dossierbehandelaar eerste verzoekende partij vroeg of er geen berichtgeving zou moeten zijn over de moord op M. indien ze daadwerkelijk de dochter was van F. P. F., antwoordde ze dat M.

een illegitieme dochter was. Niet veel later tijdens het onderhoud stelde ze echter dat de achternaam van M. "P. F." was – en dat ze dus wel erkend was – en ook dat ze contact had met de vader. De dossierbehandelaar vroeg vervolgens nogmaals of er in dat geval niet enige berichtgeving over deze moord diende te zijn, waarop eerste verzoekende partij stelde van wel, en vervolgens toevoegde dat zij niet wist of het te maken had met een afrekening of een moord door vijanden van de vader. Eerste verzoekende partij bleek dan ook niet in staat om een afdoende verklaring te geven over het gebrek aan berichtgeving over deze moord;

ii) eerste verzoekende partij geen idee heeft of er berichtgeving bestaat over de moord op M.:

- ook, wanneer aan haar werd gevraagd of er enige berichtgeving terug te vinden was over de moord op M., stelde zij het niet te weten. Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat eerste of tweede verzoekende partij zouden nagaan of er hier enige berichtgeving over is, gezien dit mogelijks ook informatie zou bevatten over hen – de personen die ze als schuldige voor de moord wilden aanwijzen. Hun gebrek aan interesse hierin is dan ook incompatibel met hun beweerd asielrelaas – dat hun vriendin M. werd vermoord en dat zij vervolgens werden vervolgd door diens vader omdat hij hen als schuldig wenste aan te wijzen;

iii) verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen aflegden met betrekking tot de vervolging die zij zelf en hun familie hebben ondergaan:

- tweede verzoekende partij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat zij in Viana werd vastgehouden voor twee maanden en daarna op een onbekende plaats verbleef voor twee weken. Eerste verzoekende partij verklaarde echter dat zij eerst naar Hoji Ya Henda werden gebracht, en daarna naar Cazenga. Tijdens haar persoonlijk onderhoud wenste tweede verzoekende partij echter haar verklaringen te corrigeren, naar de versie van eerste verzoekende partij. Het CGVS kan echter moeilijk inzien waarom tweede verzoekende partij initieel zou verklaren dat ze twee maanden in Viana werd vastgehouden terwijl zij hier – volgens eerste verzoekende partij, en volgens de versie van tweede verzoekende partij voor het CGVS – nooit werden vastgehouden. Het feit dat zij dit initieel wel beweerde, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit gevangenschap – en bij uitbreiding ook het relaas van eerste verzoekende partij;

- tweede verzoekende partij verklaarde bij de DVZ dat hun jongere zus M. werd doodgeschoten twee maanden voor ze deze verklaring deed – dus ongeveer in juli 2025 gezien zij deze verklaring deed op 16 september 2025. Eerste verzoekende partij verklaarde in de vragenlijst van het CGVS daarentegen dat haar nicht M., die bij hen inwoonde, werd gedood. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS maakten, noch eerste verzoekende partij, noch tweede verzoekende partij spontaan melding van deze gebeurtenis. De dossierbehandelaar wees eerste verzoekende partij op het feit dat zij in haar eerste verklaring had beweerd dat een van haar familieleden werd gedood, waarop zij verklaarde dat haar nicht werd gedood bij het incident waarbij ze het huis gingen vandaliseren. Nochtans beweerden eerste verzoekende partij zelf en tweede verzoekende partij over dit vandaliseren van hun huis dat het enkele dagen na hun ontsnapping uit de gevangenis – dus ongeveer eind september-begin oktober 2024 – gebeurde. Het feit dat hun verklaringen met betrekking tot de vervolging van hun familieleden inconsistent blijken, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze vervolging – en bij uitbreiding van hun relaas – dan ook verder;

iv) het gedrag van de verzoekende partijen nadat zij achtervolgd en beschoten waren door onbekende mannen, toen zij doorhadden dat M. vermist was en later vermoord, niet geloofwaardig blijkt:

- verzoekende partijen hebben geen contact opgenomen met de politie nadat zij achtervolgd werden door gewapende mannen. Toen de tweede verzoekende partij hiernaar werd gevraagd tijdens haar persoonlijk onderhoud, zei zij van niet omdat de politie in Angola niet geeft om het volk en dat zij gewoon bezorgd waren om M.. Toen de dossierbehandelaar de tweede verzoekende partij vervolgens wees op het feit dat het in dat geval toch logischer was om de politie te contacteren zodat zij op zoek konden gaan naar M., antwoordde ze dat zij op dat moment geen idee hadden wat er was gebeurd, dat zij gewoon belden en wachtten;

- wanneer aan de eerste verzoekende partij werd gevraagd of zij de politie belden toen zij terug thuiskwamen die avond, stelde zij van niet omdat zij op dat moment geen negatieve gedachten hadden, dat alles wel goed zou komen. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens wilde weten of verzoekende partijen – gezien zij net waren achtervolgd en beschoten – geen aangifte wensten te doen, zei eerste verzoekende partij dat zij er niet aan dachten en dat zij ook dachten dat er niets met M. was gebeurd. Ook beweerde eerste verzoekende partij dat de politie in Angola te ontspannen is en dat ze pas drie uur komen nadat zij hen belt. Toen de dossierbehandelaar eerste verzoekende partij vervolgens vroeg waarom zij de volgende dag, toen zij M. nog steeds niet konden bereiken, niet naar de politie gingen, antwoordden zij opnieuw dat zij geen negatieve gedachten hadden. Het is echter niet aannemelijk dat verzoekende partijen, nadat zij achtervolgd en beschoten waren, op geen enkele manier zouden denken dat er mogelijks iets ernstigs zou gebeurd zijn met een vriendin die zij sinds dit incident niet meer hebben gehoord. Toen de dossierbehandelaar eerste verzoekende partij hier op wees, antwoordde zij dat zij dachten dat het gewoon overvallers waren. In dat geval valt weldegelijk nog steeds te verwachten dat de verzoekende partijen de autoriteiten zouden inschakelen om op zoek te gaan naar hun vermiste vriendin;

v) het gedrag van F. P. F. en de autoriteiten niet geloofwaardig is:

- zo zouden verzoekende partijen de aandacht van de autoriteiten getrokken hebben omdat zij haar meermaals hadden proberen bellen en berichten hadden ingesproken. Op basis daarvan zouden ze de verzoekende partijen verdacht hebben van medeplichtig te zijn – wat op zich een vreemde redenering is, gezien een dergelijke bezorgdheid niet schreeuwt dat zij betrokken zouden zijn bij haar moord. Verder

zouden ze van bovenaf dan druk gezet hebben om verzoekende partijen als schuldigen aan te geven zonder dat er verder onderzoek werd gedaan;

- indien zijn dochter werkelijk werd vermoord en hij op zoek wenste te gaan naar de schuldige, dan kan er wel degelijk verwacht worden dat de vader een gedegen onderzoek zou laten uitvoeren, eerder dan twee vriendinnen van zijn vermoorde dochter, die de kroongetuigen zijn in de zaak, in de gevangenis te laten opsluiten zonder ooit enige ondervraging te organiseren. Toen de dossierbehandelaar eerste verzoekende partij vroeg of mr. F. P. F. niet net zou willen dat er wél een gedegen onderzoek wordt gedaan naar de moord op zijn dochter in plaats van de verzoekende partijen aan te wijzen als schuldigen, antwoordde ze nietszeggend dat dit het werk van MPLA is, dat ze van alles doen om de jongeren te benadelen. Toen de dossierbehandelaar later nog eens wees op het geheel onlogische gedrag dat deze mr. F. zou betalen om hen te mishandelen eerder dan een gedegen onderzoek te laten uitvoeren, antwoordde eerste verzoekende partij opnieuw dat dit het werk van de MPLA is, dat de politie er niet is om de mensen te beschermen, maar wel om ze te doden. Het mag duidelijk zijn dat dit geen afdoende verklaring is;

- vi) zowel eerste als tweede verzoekende partij zonder problemen reisden met hun eigen paspoort vanaf de luchthaven van Luanda:

- indien de Minister van Staat F. P. F. en de Angolese autoriteiten hen daadwerkelijk vervolgden, mag het verbazen dat zij een dergelijke reis zouden ondernemen met hun eigen paspoort. Dit toont dan ook nogmaals aan dat hun beweerde relaas niet beantwoordt aan de realiteit;

- vii) uit de identiteitskaarten die de verzoekende partijen hebben neergelegd, blijkt dat zij voor hun vertrek eigenlijk in Namibe woonden:

- indien verzoekende partijen niet in Luanda woonden, kan er moeilijk ingezien worden hoe de door hen beschreven feiten zich zouden afgespeeld hebben.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen er in voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekende partijen volharden in hun vluchtmotieven en verklaringen op het CGVS doch brengen geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissingen die steun vinden in de beschikbare informatie en de door hen geschetste context en afgelegde verklaringen.

Waar de verzoekende partijen hun kwetsbaarheid benadrukken en betogen dat ze verward en ernstig getraumatiseerd waren, zij immense stress hadden en hun verklaringen geïnterpreteerd dienen te worden vanuit hun specifieke achtergrond, leeftijd, scholingsgraad en algemene kennis, kunnen ze bovenstaande pertinente bevindingen geenszins in een ander daglicht te stellen.

De Raad herhaalt allereerst dat in casu geen objectieve stukken voorliggen ter staving van psychologische of andere gezondheidsproblemen waarmee een invloed op de verklaringen van de verzoekende partijen wordt aangetoond (cf. 3.3.5.). In casu kan niet zonder meer vastgesteld worden dat de verzoekende partijen niet in staat zouden zijn om bepaalde gebeurtenissen te reconstrueren en op een consistente wijze uiteen te zetten evenals volwaardige verklaringen af te leggen. Hierbij stipt de Raad aan dat de verzoekende partijen verklaarden hun middelbaar onderwijs te hebben afgewerkt en zij aan een universitaire opleiding begonnen waren doch dit niet hebben afgewerkt en eerste verzoekende partij tien jaar en tweede verzoekende partij sinds 2018 tot aan haar vertrek als kassamedewerkster hebben gewerkt (Verklaring DVZ van 1 oktober 2025 van eerste verzoekende partij, p. 6- 7; persoonlijk onderhoud van 10 november 2025 van eerste verzoekende partij, p. 8; Verklaring DVZ van 16 september 2025 van tweede verzoekende partij, p. 6- 7; persoonlijk onderhoud van 10 november 2025 van tweede verzoekende partij, p. 10). De Raad stelt verder vast dat noch uit de gehoren van de verzoekende partijen, noch uit de bestreden beslissingen blijkt dat ten aanzien van de verzoekende partijen, gelet op hun profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Uit het gehoorverslagen en de bestreden beslissingen blijkt verder dat rekening werd gehouden met de persoonlijke achtergrond van de verzoekende partijen. In hun gehoorverslagen kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die de verzoekende partijen toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hun zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Portugees, de advocaat van de verzoekende partijen was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van de verzoekende partijen en de stukken in de administratieve dossiers afdoende rekening heeft gehouden met hun leeftijd, maturiteit, profiel evenals met hun opgeworpen medische problematiek. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van de verzoekende partijen, werden hun rechten gerespecteerd en konden zij voldoen aan hun verplichtingen.

Daarnaast wijst de Raad erop dat een zekere mate van stress en onbehagen inherent is aan een gehoor, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk

aanbrengt. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij nauwkeurige, doorleefde en coherente verklaringen aflegt inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die direct in verband staan met de aangehaalde problemen, te meer gelet op de vaststellingen onder 3.3.5. (supra).

Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat zij een gebrek hebben aan een familiaal netwerk bij een terugkeer naar Angola, kunnen zij allerminst overtuigen daar - naast de vaststellingen aangaande hun profiel waaronder studies en werkervaring - dient opgemerkt te worden dat ze verklaarden dat hun ouders en zus nog steeds in Angola verblijven en zij af en toe contact hebben met hun vader of bijna elke dag met elkaar praten (persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 10 november 2025, p. 8; persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij van 10 november 2025, p. 8- 9).

De Raad meent ten slotte dat de door verzoekende partijen op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Waar verzoekende partijen middels hun verzoekschriften kopieën van hun aanhoudingsbevelen van 15 juli 2024 met beëdigde vertalingen bijbrengen, kunnen ze geenszins bovenstaande terechte weigeringsmotieven ontkrachten waarbij geen geloof gehecht werd aan hun vluchtrelaas.

In dit verband dient beklemtoond te worden dat documenten eveneens worden meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. De documenten moeten worden meegewogen in samenhang met de verklaringen van verzoekende partijen. In casu blijkt afdoende dat de problemen van verzoekende partijen ongeloofwaardig zijn bevonden zoals blijkt uit de in de bestreden beslissingen weergegeven motieven aangaande de gebrekkige, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen van verzoekende partijen.

De Raad merkt inzake deze voor het eerst middels de verzoekschriften bijgebrachte stukken op dat deze slechts kopieën betreffen waaraan slechts geringe bewijswaarde kan worden gehecht daar deze geen garantie bieden over de authenticiteit ervan. De Raad kan de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Daarenboven stipt de Raad nog aan dat deze arrestatiebevelen van juli 2024 geenszins concrete elementen bevatten die het opgeworpen vluchtrelaas weten aan te tonen daar hierin geenszins gewag wordt gemaakt van de moord op de dochter van een minister van staat doch enkel sprake is van verdenking van het plegen van het misdrijf van criminele vereniging zonder dat hieruit kan afgeleid worden dat verzoekende partijen, die het land legaal hebben kunnen verlaten na de afgifte van deze arrestatiebevelen, daadwerkelijk onterecht werden aangehouden en actueel een gegronde vervolgingsvrees hebben.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van de verzoekende partijen. De Raad meent bijgevolg dat de verzoekende partijen dan ook niet kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partijen.

Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen, is er geen reden om het relaas van verzoekende partijen respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Het betoog van verzoekende partijen dat zij in Angola geen bescherming kunnen krijgen, is dan ook niet dienstig.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen met de verwijzing naar algemene landeninformatie inzake het repressief en gewelddadig regime met mensenrechtenschendingen in Angola evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van de verzoekende partijen kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in de verzoekschriften aangehaalde

landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.9. Waar de verzoekende partijen de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is zoals reeds aangestipt in voorliggend beroep niet aan de orde.

3.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. De Raad stipt aan dat de verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kregen hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, zij konden nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij hebben zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3.11. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU